

Nejčastější podpora vycházející z potřeb dětí je orientována na oblast sociální interakce a soužití s dospělými a ostatními dětmi, což je velmi důležitá oblast s dopady na úspěšnost začleňování dětí do společnosti po ukončení pobytu v zařízení. Ze zjištění České školní inspekce ovšem vyplývá, že **odchody dětí ze zařízení** po ukončení pobytu **dlouhodobě nejsou systematicky řešeny**, což může být způsobeno také nejasným vymezením kompetencí mezi MŠMT a Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Výše uvedené údaje naznačují **celkovou šíři problematiky dětí** umístěných v zařízení, z čehož vyplývá **nutnost zachování vysoké odbornosti s důrazem na speciálně pedagogický přístup** poskytované péče, s důrazem na **saturaci individuálních potřeb** dítěte, individuální psychoterapii a resocializační plán rozvoje nových dovedností a vhodných behaviorálních strategií. **Akcent** musí být kladen na **propojení péče** mezi všemi zainteresovanými („zasítování“ rodiny a klienta). Je také nutné, aby se na práci s dítětem **aktivně podíleli zákonní zástupci dětí**, aby spolupracovali, a pomáhali tak urychlit žádanou změnu. Ze zjištění České školní inspekce vyplývá, že v zařízeních chybí jednotný a propracovaný metodický nástroj pro rozvoj individuálních potřeb dětí, včetně doporučených způsobů jejich naplnění a osvojení nových dovedností.

Mezi velmi časté osobnostní problémy přijatých dětí patří výrazné deficity v oblasti sociability a emotivity související s nízkou frustrační tolerancí, s nedostatečnými sociálními dovednostmi a schopnostmi řešit problémy. Proto velmi často dochází k překrývání a souběhu uvedených programových cílů (sociální interakce ve vztahu k dospělému, sociální interakce ve vztahu k dětem, nácvik sociálních interakcí). Obdobným způsobem z praktického hlediska dochází k překrývání a souběhu programových cílů vyjádřených v položkách 4 a 5 tabulky č. 24, neboť stanovení programového cíle návratu dítěte do rodiny většinou současně předpokládá plnění souběžného významného cíle uvedeného v předchozí položce tabulky, kterým je podpora kontaktu dítěte s rodinou, stanovená jako jeden z hlavních (dílčích) cílů programu.

Pozitivním zjištěním je skutečnost, že u více než 80 % dětí jsou zařízení při naplňování potřeb dětí spokojena se spoluprací s OSPOD.

Tabulka č. 27 Osoby, na které se může dítě v případě problému obrátit – počet a podíl zařízení (v %)

	Počet	Podíl
Ředitel zařízení	51	87,9
Odborný pracovník (psycholog, etoped)	50	86,2
Vychovatel	51	87,9
Kdokoliv ze zaměstnanců	48	82,8

V případě problému se mohou děti ve výrazné většině zařízení obrátit na ředitele, vychovatele, odborného pracovníka. Na kohokoliv ze zaměstnanců se mohou obrátit ve více než čtyřech pětinach zařízení. Obracet by se děti ovšem měly primárně na vedoucí výchovných skupin, možnost svěřit se by měla být stanovena zejména v rámci individuální psychoterapie a etopedické terapie.